

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 12C/20/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8720201557
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Zelený
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2021:8720201557.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad sudcom JUDr. Františkom Zeleným, v právnej veci žalobcu: M. K., G.. XX.X.XXXX, K. G. L. Č.. XX, práv. zast. B.. M.. M. E., Q., Y. XXXX, O., T.:XXXXXXXX, proti žalovanému A. P., Z. M. C. C. W. O.P. A. P., Š. X, K., T.: XXXXXXXX, v konaní o náhradu škody vo výške 2.633,72 eur s prísl., taktó

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 2.633,72 eur z titulu náhrady škody s 5 %ročným úrokom z omeškania z uvedenej sumy od 20.2.2020 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Z a s t a v u j e konanie v časti uplatneného úroku z omeškania nad výšku 5 % ročne z istiny 2.633,72 eur od 12.02.2020 do zaplatenia.

III. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

IV. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 92,70 % s tým, že o výške náhrady rozhodne súd I. inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 27.5. 2020 domáhal, aby zaviazal žalovaného zaplatiť mu 2.633,72 z titulu náhrady škody s 8,00 % ročným úrokom z omeškania od 12.02.2020 do zaplatenia. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania. Žalobu v písomnom podaní odôvodnil tým, že dňa 19.11.2013 bolo žalobcovi Okresným riaditeľstvom Policajného zboru Vysoké Tatry, Obvodné oddelenie, vznesené obvinenie sp. zn. Č.: U.-XXX/VY-O.-XXXX O. E., Ž. A. Ú. M. V. O. Z. O. F.. §.-F. XXX U.. X O.. Q.) Q. F.N. G. J. podľa ust. §-u 156 ods. 1 Trestného zákona, proti ktorému podal sťažnosť. Sťažnosť bola dňa 02.01.2014 uznesením prokurátorky Okresnej prokuratúry Poprad sp. zn. X O. XXX/XX/XXXX-XX zamietnutá. Na základe taktó vzneseného obvinenia splnomocnil obhajcu B.. M. E., advokáta v Poprade, aby ho v danej trestnej veci obhajoval. Po rozsiahlom vyšetrowaní podala dozorujúca prokurátorka Okresnej prokuratúry Poprad dňa 01.06.2015 na neho obžalobu pre skutok - prečinu ublíženia na zdraví podľa ust. §-u 156 ods. 1 Trestného zákona a prečinu výtržníctva podľa ust. §-u 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Prvostupňový súd v Poprade dňa 18.06.2015 pod sp. zn. XT XX/XXXXvydal E. rozkaz, ktorým ho uznal vinným. Proti rozhodnutiu podal odpor v zákonnej lehote. Po dokazovaní dňa 25.05.2016 prvostupňový súd v Poprade rozsudkom sp. zn. XT XX/XXXX-XXX I. uznal vinným zo skutkov, ktoré sa mu kládli obžalobou za vinu, proti ktorému podal odvolanie dňa 22.08.2016. Krajský súd v Prešove uznesením sp. zn. 4 To 30/16-294 napádaný rozsudok zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na prejednanie a nové rozhodnutie. Po ďalšom dokazovaní dňa 26.06.2017 prvostupňový súd Poprad rozhodol tak, že ho opäť uznal vinným a to rozsudkom sp. zn. XT XX/XXXX-XXX, O. ktorému podal odvolanie dňa 21.08.2017. Krajský súd v Prešove uznesením sp. zn. 4 To 11/18-371 zo dňa

20.06.2018 napádaný rozsudok opäť zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na nové prejednanie a nové rozhodnutie. Následne dňa 06.11.2019 Okresný súd Poprad rozsudkom sp. zn. XT XX/XXXX-XXX U. obžalovaného (žalobcu) spod obžaloby z dôvodu, že skutok, ktorý mu je kladený za vinu, nie je trestným činom. Po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní dňa 06.11.2019 sa prokurátor Okresnej prokuratúry Poprad a obžalovaný (žalobca) vzdali odvolania. Žalobca zvolenému obhajcovi v trestnom konaní B.. M. E., Q.E. v Poprade uhradil odmenu za poskytovanie právnych služieb/obhajoby v celkovej výške 2.633,72,- eur vyúčtované v zmysle vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2005 o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Odmena za poskytovanie právnych služieb v celkovej výške 2.633,72,- eur bola uhradená nasledovne: dňa 21.11.2013 poskytnutý preddavok na odmenu za obhajobu vo výške 500,- eur na základe príjmového pokladničného dokladu zo dňa 21.11.2013,

- dňa 12.11.2014 poskytnutý preddavok na odmenu za obhajobu vo výške 300,- eur na základe príjmového pokladničného dokladu zo dňa 12.11.2014,

- dňa 25.08.2016 poskytnutý preddavok na odmenu za obhajobu vo výške 888,64,- eur na základe zálohovej faktúry č. 8/2016 vystavenej dňa 22.08.2016,

- dňa 25.08.2017 poskytnutý preddavok na odmenu za obhajobu vo výške 431,11,- eur na základe zálohovej faktúry č. 6/2017 vystavenej dňa 21.08.2017,

- dňa 06.02.2020 poskytnutý preddavok na odmenu za obhajobu vo výške 513,97,- eur na základe zálohovej faktúry č. 3/2020 vystavenej dňa 29.01.2020,

2.Zmyslom a účelom zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je stanoviť v súlade s čl. 46 ods. 3 ústavy podmienky, za ktorých vzniká právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu, či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom, a to spôsobom, ktorý umožňuje odškodniť všetky prípady, v ktorých bola poškodenému spôsobená škoda takým rozhodnutím orgánu verejnej moci, ktorý sa neskôr ukázal ako nezákonný. Tento zákon č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je založený na princípe, podľa ktorého je štát povinný odstrániť každú nezákonnosť, ku ktorej došlo pri výkone štátnej moci. V O. Ž. K. E. C. A. O. P. U. A. O. A.. J.. XT XX/XXXX, J. C. je zrejme, že predpoklad o tom, že sa žalobca dopustil trestného činu, pre ktorý bola podaná obžaloba, sa nenaplnil. Písomnou žiadosťou požiadal o predbežné prerokovanie nároku Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, a to podaním zo dňa 11.02.2020, v ktorom ho vyzval na náhradu škody, ktorá predstavuje sumu 2.633,72,- eur, ktorú zaplatil svojmu obhajcovi ako odmenu. Zaplatením odmeny žalobcom zvolenému obhajcovi za poskytnutú obhajobu v trestnom konaní, došlo k zníženiu majetku na strane žalobcu, čo predstavuje jeho škodu. Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky pripísom zo dňa 19.02.2020 žalobcovi oznámilo, že jeho predbežné prerokovanie nároku postúpilo žalovanému na vybavenie. Žalobcovi bol dňa 24.04.2020 doručený prípis žalovaného, ktorým mu žalovaný oznámil, že nezistil splnenie zákonných podmienok pre uspokojenie nároku uplatneného v žiadosti o predbežné prerokovanie nárokov na náhradu škody, preto žiadosť žalobcu ako nedôvodnú odmieta.

Na preukázanie svojich tvrdení predložil plnomocenstvo na zastupovanie, príjmový pokladničný doklad, zálohové faktúry, faktúru, špecifikáciu úkonov v trestnej veci, písomnú žiadosť poškodeného o predbežné prerokovanie nároku, vyjadrenie M. Z. A., W. O. A. Q. navrhol oboznámiť trestný spis Okresného súdu Poprad sp. J.. XT XX/XXXX.

V ďalších písomných podaniach poukázal na to, že ak má byť štát skutočne považovaný za právny štát, musí niesť objektívnu zodpovednosť za konanie svojich orgánov, ktorým priamo zasiahli do základných práv jednotlivca. Nemožno prihladnúť, že štát nemá slobodnú voľbu, ale je povinný striktnie dodržiavať právo v jeho ideálnej (škodu nepôsobiacej) interpretácii. Na jednej strane je povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní vyšetrovať a stíhať trestnú činnosť, na druhej strane sa štát nemôže zbaviť zodpovednosti za postup týchto orgánov, ak sa ich postup ukáže ako mylný, zasahujúci do základných práv. V takejto situácii nie je rozhodné, ako orgány činné v trestnom konaní vyhodnotili pôvodné podozrenie, ale to, či sa ich podozrenie v trestnom konaní potvrdilo. Až na základe 6-rokov trvajúceho súdneho konania sa žalobca domohol svojho práva na očistenie svojej osoby, keď celý tento čas poukazoval na to, že nie je zodpovedný za skutky, ktoré sa mu kládli za vinu. Teda nedošlo k naplneniu a preukázaniu základného predpokladu vzneseného obvinenia orgánom činným v trestnom konaní, ktoré by vyústilo do právoplatného odsúdenia obžalovaného v trestnom konaní. Preto nemôže ani orgán - prokurátor, ktorý vykonáva dohľad nad zachovávaním zákonnosti v trestnom konaní, teraz spochybňovať základné princípy trestného konania a predovšetkým princíp prezumpcie nevinoty tak, ako je to uvedené v jeho vyjadrení. Nález Ústavného súdu SR č. II. ÚS 163/13-50 zo dňa 13.11.2013, o ktorý sa žalovaný opiera vo svojom vyjadrení, nie je možné aplikovať na prípad žalobcu, keď týmto nálezom Ústavný súd riešil otázku premičania nároku na náhradu škody /náklady obhajoby/ a to v jeho súvislosti s nezákonnou

väzbou. Uvedený názor uvádza Krajský súd Košice vo svojom rozhodnutí sp. zn. 2Co/446/2016 zo dňa 24.8.2017/, na ktorý žalobca poukazuje/. Poukázal na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu SR 1Cdo/64/2008, 4Cdo/183/2009, 4 M Cdo15/2009, 4 Cdo 54/2011, ktorá je stále platnou a použiteľnou judikatúrou.

Na pojednávaní ďalej uviedol, že svoj nárok odvodzuje v zmysle zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Ide o objektívnu zodpovednosť štátu bez ohľadu na zavinenie, ktorej sa nemohol zbaviť a v rámci ktorej sa neposudzuje správnosť rozhodnutia orgánu, ktorý ho vydal z hľadiska toho, či pri rozhodovaní porušil alebo neporušil právnu povinnosť a škodu zaviniť. Jediným rozhodujúcim kritériom v danom prípade je výsledok tohto konania, a to rozsudok OS PP pod sp. zn. XT XX/XXXX J. V. X.XX.XXXX, ktorým bol obžalovaný, teda žalobca oslobodený spod obžaloby, nakoľko nebolo preukázané, že skutok je trestným činom. V rámci súdneho konania sa nepreukázal a nenaplnil predpoklad o spáchaní trestného činu obvineným, teda žalobcom.

Civilný súd sa zaoberá jedine otázkou, či v danom prípade existuje nárok na náhradu škody a účelnosť vynaložených nákladov žalobcu na obhajobu. Náklady, ktoré vynaložil žalobca, resp. obžalovaný v trestnom konaní boli účelné, nakoľko výsledkom trestného konania bolo oslobodenie spod obžaloby. Žalobca reálne vynaložil finančné prostriedky na trovy obhajoby a tieto viedli k zmenšeniu resp. úbytku jeho majetku. Za nezákonné rozhodnutie považuje uznesenie vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva PZ Č.: U.-XXX/VY-O.-XXXX J. V. 10.10.2013 a tiež uznesenie Okr. O. O. O. A.. J.. XPv XXX/XX/XXXX J. V. X.X.XXXX, C.rým sťažnosť obvineného zamietol. V časti uplatneného úroku z omeškania zbral žalobu čiastočne späť vo výške presahujúcej 5 % zo žalovaného návrhu.

3. Žalovaný vo svojich písomných vyjadreniach navrhol žalobu zamietnuť ako nedôvodnú. Uznesenie o vznesení obvinenia nemožno v danom prípade automaticky považovať za nezákonné len z dôvodu, že v čase jeho vydania existujúca pravdepodobnosť o spáchaní trestného činu sa neskôr z rôznych dôvodov nepotvrdila (porovn. napr. nález ÚS SR - II. ÚS 163/13 - 50 zo dňa 13.11.2013); v danom prípade až v súdnom konaní sa ustálil skutkový a právny stav veci, ktorý súd vyhodnotil v prospech žalobcu. Nálezom Ústavného súdu SR sp. zn. ÚS SR - II. ÚS 163/13 - 50 zo dňa 13.11.2013 bol prelomený dovtedajší nesprávny názor niektorých súdov, podľa ktorého oslobodenie spod obžaloby by malo mať za následok automaticky nezákonnosť uznesenia o vznesení obvinenia. Samotné uznesenie o vznesení obvinenia ani úkony prípravného trestného konania nemohli byť nezákonné, ak súd (v trestnom konaní) prijal obžalobu a to bez ohľadu na konečné rozhodnutie súdu v trestnom konaní. Tu poukázal aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/201/2007. Zákonodarca pre vznesenie obvinenia nevyžaduje takú mieru istoty, ktorú vyžaduje pre postavenie obvineného pred súd a už vôbec nie takú mieru istoty, ktorú vyžaduje pre uznanie viny obžalovaného súdom. Presvedčenie o dôvodnosti podozrenia nie je týmto totožné s presvedčením o vine, a preto k vzneseniu obvinenia stačí dostatočne zdôvodnená pravdepodobnosť, že určitá osoba spáchala trestný čin. Uznesenie o vznesení obvinenia nemožno považovať za nezákonné len z dôvodu, že obvinený nebol právoplatne odsúdený. V predmetnej trestnej veci je vzhľadom na skutkové okolnosti zrejmé, že zásady trestného konania boli dodržané, zistené okolnosti nasvedčovali tomu, že bol spáchaný trestný čin a že na podklade zistených skutočností je dostatočne odôvodnený záver, že tento čin bol spáchaný určitou osobou, pričom preukázanie viny obžalovanému je až vecou dokazovania pred súdom. Uznesenie o vznesení obvinenia podľa platného práva nepredpokladá istotu, že sa skutok stal, že je trestným činom s istotou, že ho skutočne spáchal podozrivý. Uznesenie o vznesení obvinenia preto nie je nezákonným len z dôvodu, že sa nepotvrdila v čase jeho vydania existujúca pravdepodobnosť o spáchaní trestného činu. Trestné stíhanie voči žalobcovi bolo vedené zákonne, v súlade s legitímnym záujmom štátu na vedení trestného stíhania, pretože tu bolo v danom momente dôvodné podozrenie zo spáchania trestného činu. Tvrdenie o zákonnosti uznesenia o vznesení obvinenia žalovaný opiera aj skutočnosť, že po podaní obžaloby prokurátorkou Okresnej prokuratúry Poprad pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona bol Okresným súdom Poprad dňa 18.06.2015 vydaný trestný rozkaz č. k. 5T 70/2015-214, ktorým súd uznal obžalovaného (žalobcu v tomto konaní) vinným zo spáchania skutku podľa obžaloby. Z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona bol žalovaný súdom uznaný vinným aj rozsudkom Okresného súdu Poprad č. k. 5T 70/2015-274 zo dňa 25.06.2016. Po podaní odvolania žalobcu proti rozsudku č. k. 5T 70/2015-274 zo dňa 25.06.2016 a vrátení veci odvolacím súdom na nové prejednanie a rozhodnutie bol žalovaný uznaný vinným opakovane (tretíkrát), a to rozsudkom Okresného súdu Poprad č. k. 5T 70/2015-335 zo dňa 26.06.2017. Na tom, že uznesenie o vznesení obvinenia bolo v čase jeho vydania uznesením zákonným nič nemení ani skutočnosť, že v súdnom konaní, až po podaní odvolania žalobcu proti rozsudku č. k. 5T

70/2015-335 zo dňa 26.06.2017, opakovanom vrátení veci odvolacím súdom a doplnení dokazovania, sa inak ustálil skutkový a právny stav vecí, ktorý súd vyhodnotil tak, že podľa § 285 písm. b) Trestného zákona žalobcu spod obžaloby oslobodil. Žalobca bol teda v konečnom dôsledku oslobodený súdom až v poradí tretím rozsudkom vydaným Okresným súdom Poprad č. C.. XT XX/XXXX-XXX J. V. XX.XX.XXXX, a to po vykonaní ďalšieho dokazovania, pri ktorom došlo k zmenám výpovedí viacerých svedkov, ako aj samotného poškodeného. Z vyššie uvedených dôvodov má za to, že aj uznesenie prokurátorky Okresnej prokuratúry Poprad sp. zn. 2Pv 362/13/7706-13 z 02.01.2014 o zamietnutí sťažnosti bolo rozhodnutím zákonným a správnym.

Na pojednávaní ďalej uviedol, že nie je pravdou, ako uvádza žalobca, že strana žalovaného poukazovala len na nález ÚS SR sp. zn. 2ÚS 163/13, ale zdôraznil, že žalobca bol po vydaní uznesenia o vznesení obvinenia ako aj po vydaní uznesenia prokurátorky o zamietnutí sťažnosti opakovane uznaný vinným. Rozhodnutia orgánov činných v trestnom konaní nemohli byť nezákonné, keďže súd tak prijal obžalobu prokurátora a opakovane aj uznal vinu žalobcu zo spáchania prečinov ublíženia na zdraví a výtržníctva. Čo sa týka výšky uplatnených trov, neboli zistené skutočnosti, ktoré by sponchybňovali výšku jednotlivých uplatnených položiek, z ktorých sa skladá celkovo žalobcom uplatnený nárok.

4.Súd na základe vykonaného dokazovania oboznámením listinných dôkazov a to plnomocenstva na zastupovanie, príjmových pokladničných dokladov, zálohových faktúr, špecifikácie úkonov v trestnej veci, písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku, vyjadrenia Ministerstva vnútra SR, Generálnej prokuratúry SR, trestného spisu Okresného súdu Poprad A.. J.. XT XX/XXXX, J. G. najmä uznesenia policajného orgánu, prokuratúry, rozsudkov zistil nasledovný skutkový stav :

5.Podľa obsahu pripojeného spisu Okresného súdu O. A.. J.. XT XX/XXXX F. J. V. XX.XX.XXXX A.. J.. Č.: U.-XXX/VY/PP-XXXX-U., U. O. Vysoké Tatry, poverený príslušník policajného zboru A. M. K. J. O. výtržníctva a ublíženia na zdraví na základe zistených skutočností, že dňa 10.11.2012 v čase okolo 23.00 hod. v pohostinskom zariadení Pod vežou v Novej Lesnej na mieste prístupnom verejnosti za prítomnosti viacerých osôb fyzicky G. Y. O. E., že pristúpil k jeho stolu, za ktorým v tom čase sedel a udrel ho päťou svojej ruky do oblasti tváre, následne O. Z. Y. U. Z. O. do krčmy a po jeho vykríknutí sa strhol fyzický konflikt viacerých osôb, z ktorých pramenil úder dlaňou do tváre a kopnutie do ľavého lýtku Z. O.a nezistenou osobou, čím takto obvinený svojím konaním poškodenému Y. O. spôsobil poranenia a to zlomeninu nosových kostí bez posunu úlomkov s tržnou ranou, pomliaždenie okolo očnicovej oblasti, otras mozgu ľahkého stupňa, pre ktoré bol v nemocničnej liečbe od 11.11.2012 do 13.11.2012 a v ambulantnej liečbe do 29.11.2012 a poškodenému Viliamovi Pitoňákovi boli spôsobené poranenie pomliaždenie nosa a hornej pery, ktoré si nevyžiadali práceneschopnosť. Na základe sťažnosti obvineného prokurátor Okresnej prokuratúry Poprad uznesením zo dňa 2.1.2014 rozhodol tak, že sťažnosť zamietol ako nedôvodnú. Po podaní obžaloby Okresnou prokuratúrou Poprad súd dňa 18.6.2015 vydal trestný rozkaz, ktorým uznal obžalovaného vinným z prečinu ublíženia na zdraví a z prečinu výtržníctva. Po podaní odporu obžalovaným, súd rozsudkom zo dňa 25.5.2016 opätovne uznal obžalovaného vinným z daných trestných činov. Na základe odvolania obžalovaného Krajský súd v Prešove zrušil prvostupňové rozhodnutie. Rozsudkom zo dňa 26.6.2017 Okresný súd Poprad opätovne uznal obžalovaného vinným a na základe jeho odvolania Krajský súd v Prešove opakovane zrušil prvostupňové rozhodnutie a súdu I. stupňa uložil doplniť dokazovanie pri rešpektovaní právneho názoru odvolacieho súdu. Rozsudkom zo dňa 6.1.2019 Okresný súd Poprad obžalovaného pre skutok uvedený v obžalobe právne kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví a prečin výtržníctva, oslobodil, pretože skutok nie je trestným činom. Rozsudok neobsahoval odôvodnenie, pretože po jeho vyhlásení sa prokurátor a obžalovaný vzdali opravného prostriedku.

6.Dňa 21.11.2013 vystavil B.. M. E. Ž. príjmový pokladničný doklad o prijatí preddavku na úkony právnej služby vo výške 500,- eur.

7.Dňa 12.11.2014 Z. B.. M. E. Ž. príjmový pokladničný doklad o prijatí preddavku na úkony právnej služby vo výške 300,- eur.

8.Dňa 22.8.2016 Z. B.. M. E. Ž. J. Y. O. Č.. X/XXXX G. A. XXX,XX,- N. Q. V. O. G. U. J. O. právnych služieb obhajoby vo veci vedenej pod sp. zn. 5T 70/2015. Platba bola prijatá advokátom dňa 25.6. 2016.

9.Dňa 21.8.2017 vystavil JUDr. M. E. J. faktúru pod č. 6/17 na sumu 431,11 eur ako doplatok preddavku na odmenu za právne služby obhajoby vo veci vedenej na OS PP sp. zn. 5T 70/2015. Platba bola prijatá advokátom dňa 25.8. 2017.

10. Dňa 29.1.XXXX B.. M. E. Z. pod č. 3/2020 faktúru žalobcovi na úhradu sumy 513,97 eur za poskytnutie právnych služieb obhajoby. Právne služby advokát vyčíslil v celkovej výške 2.633,72 eur, vyúčtované preddavky na odmenu vo výške 2.119,75 eur a nedoplatok za právne služby na sumu 513,97,- eur. Prílohou faktúry tvorí špecifikácia právnych úkonov. Úhradu žalobca poskytol na účet advokáta dňa 6.2. 2020.

11. Listom zo dňa 11.2.2020 požiadal právny zástupca žalobcu Ministerstvo vnútra SR o predbežné prerokovanie nároku v súvislosti s trestným konaním vedeným proti jeho osobe a to vo výške 2.633,72 eur predstavujúcej trovy obhajoby. V žiadosti poukázal na skutočnosť, že dňa 10.10.2013 mu bolo vznesené obvinenie pre prečin výtržníctva, proti ktorému podal sťažnosť. Sťažnosť bola prokuratúrou zamietnutá. Na základe vzneseného obvinenia si zvolil obhajcu JF.. M. E.. P. U. A. O. A.. J.. XT XX/XXXX, ktorým u bol doručený dňa 27.1.2020 bol spod skutku oslobodený.

12. Listom zo dňa 19.2.2020 M. Z. A. postúpilo žiadosť Generálnej prokuratúry SR s odôvodnením, že dozor vykonávajúci prokurátor zamietol sťažnosť žiadateľa proti uzneseniu o vznesení obvinenia a podal na žiadateľa obžalobu. Orgánom príslušným konať v mene štátu je takto Generálna prokuratúra.

13. Listom zo dňa 20.4.2020 Generálna prokuratúra SR právnenému zástupcovi žalobcu oznámila, že nezistila splnenie zákonných podmienok pre uspokojenie nároku uplatneného v žiadosti o predbežné prerokovanie nárokov na náhradu škody, a preto ju odmietla. Žiadateľ neuviedol žiadne konkrétne skutkové a právne okolnosti, ktoré by mali oporu v zákone, pre ktoré má byť uznesenie o vznesení obvinenia a na to nadväzujúce úkony nezákonné. Jediným dôvodom, pre ktorý oznamovateľ žiadosť podal, bola skutočnosť oslobodenia spod obžaloby. Za nezákonné možno považovať iba také rozhodnutie orgánu verejnej moci, ktoré už v čase jej vydania nemalo zákonný podklad. Uvedený názor vyjadril Ústavný súd SR v náleze č. II. ÚS 163/2013 z 13.11.2013. Zákon č. 514/2003 Z. z. ani ustálená judikatúra NS SR nepozná titul na náhradu škody, uznesenie o vznesení obvinenia, uznesenie o zamietnutí sťažnosti, a ani podanú obžalobu. Policajný orgán nemal a ani nemá v prípade, ak je na podklade trestného oznámenia alebo zistených skutočností po začatí trestného stíhania dostatočne odôvodnený záver, že trestný čin spáchala určitá osoba, inú možnosť, iba vydať uznesenie o vznesení obvinenia. Prokurátor je povinný podať obžalobu aj v prípade, keď si dve skupiny dôkazov odporujú, a rozpory nie je možné odstrániť, pretože ďalšie dôkazy sa už nedajú zaobstarať dostupnými prostriedkami. Prípravné konanie prebiehalo v zmysle ustanovení Trestného zákona, Trestného poriadku. Žiadateľ bol trestným rozkazom uznaný vinný zo žalovaného skutku a vinný bol uznaný aj rozsudkami súdov. Až po vykonaní ďalšieho dokazovania, pri ktorom došlo k zmene výpovedí viacerých svedkov ako aj samotného poškodeného súd nakoniec žiadateľa oslobodil. Poškodený bol odkázaný s nárokom na náhradu škody na civilný proces. Je v rozpore s dobrými mravmi, aby osoba, ktorá sa preukázateľne dopustila protispoločenského konania, ktorého posúdenie závisí v závažnosti iba od subjektívneho názoru, bola akýmkoľvek spôsobom odškodnená. Uvedenú zásadu obsahuje ust. § 3 ods.1 OZ. Konanie o náhradu škody podlieha základným zásadám civilného práva, medzi ktoré patrí aj to, že nikto nemôže mať prospech z vlastného protiprávneho konania a výkon práva musí byť v súlade s dobrými mravmi.

14. Podľa špecifikácie úkonov v trestnej veci obžalovaného Milan Bystrian, nar.: 25.2.1979, sp. zn. 5T/70/2015 vednej na Okresnom súde Poprad jednotlivé úkony právnej služby boli špecifikované nasledovne.

1. Prevzatie a príprava obhajoby 21.11.2013 65,08 €
2. Výsluch svedka O.. Y.. O. V. 27.1.2014 od 10.00 hod.-10.45 hod 67,- €
3. Návrh na vykonanie dôkazu dňa 31.1.2014 67,- €
4. Porada dňa 12.11.2014 67,- €
5. Výsluch obv. M.. K. V. XX.XX.2014 od 8.00 hod. - 9.05 hod., výsluch pošk. Z.. O. dňa 18.11.2014 od 9.1 Ohod.-10.21 hod 67,- €
6. Konfrontácia medzi obv. M.. K. Q. O.. Z.. O. dňa 18.11.2014 od 10.40 hod. - 10.55 hod., konfrontácia medzi obv. M.. K. Q. O.. Y.. O. dňa 18.11.2014 od 10.58 hod.- 11.15hod., výsluch A. Z.. O. V. 18.11.2014 od 11.25 hod. - 11.40 hod. 67,- €
7. Výsluch svedka A. Š. V. XX.11.2014 od 13.00hod. -13.15 hod., svedka I. Šifra pd 13.20hod-13.30 hod., A. L.. E. U. XX.XXhod.-XX.XXhod., A. B..C. od 14.45hod.- 15.1 Ohod 67,- €
8. Výsluch A. L.. Š. dňa 18.11.2014 od 15.15hod.-15.35 hod., svedka M. Ambróz od

15.50hod.-16.1 Ohod 67,- €
 9. Výsluch svedka M. K. dňa 1.12.2014 67,- €
 10. Výsluch A. P. E. dňa 5.12.2014 od 14.05hod.-14.30hod., svedka Miloš Bystrian od 14.30hod.-14.50hod 67,- €
 11. Návrh na vykonanie dôkazu dňa 5.12.2014 67,- €
 12. Výsluch svedka M. O. V. XX.XX.XXXX od 12.35hod.-13.00hod., rekognícia od 13.05hod.-13.3 Ohod 67,- €
 13. Výsluch znalca M.. J.. I. V. 28.1.2015 od 14.48 hod.-15.10hod 69,91 €
 14. Záverečné preštudovanie vyšetrovacieho spisu dňa 30.3.2015 69,91 €
 15. Hlavné pojednávajúce dňa 12.10.2015 (odročené) 17,47 €,
 16. Hlavné pojednávajúce dňa 02.12.2015 od 9.15 hod.-10.50hod 69,91 €
 17. Hlavné pojednávajúce dňa 3.2.2016 od 9.00hod. - 12.30 hod.(nad 2 hodiny) 2x 71,50 €
 18. Hlavné pojednávajúce dňa 13.4.2016 od 9.00hod.-11.00hod 71,50,-€
 19. Hlavné pojednávajúce dňa 25.5.2016 od 9.00hod. - 11.05 hod 71,50,-€
 20. Odvolanie voči rozsudku zo dňa 22.08.2016 71,50,-€
 21. Hlavné pojednávajúce dňa 05.04.2017 (odročené) 18,41,-€
 22. Hlavné pojednávajúce dňa 10.05.2017 od 10.45 hod. - 12.47 hod.(nad 2 hodiny) 2x 73,66, €
 23. Hlavné pojednávajúce dňa 25.05.2017 od 10.00 hod. - 10.55 hod.(do 2 hodín) 73,66, €
 24. Hlavné pojednávajúce dňa 26.06.2017 od 9 00 hod. - 10.00 hod.(do 2 hodín) 73,66,€
 25. Odvolanie voči rozsudku zo dňa 14.08.2017 73,66 €
 26. Nahliadnutie do spisu dňa 13.5.2019 81,67 €,
 27. Vyjadrenie k znaleckému posudku dňa 14.5.2019 81,67 €
 28. Hlavné pojednávajúce dňa 25.9.2019 od 9.00 hod. do 12.10 hod., 2x úkon 163,34, €
 29. Hlavné pojednávajúce dňa 6.11.2019 81,67, €
 Obvinenie za prečin ublíženia na zdraví podľa ust. §-u 156 ods. 1 TZ a pre prečin výtržníctva podľa ust. §-u 364 ods. 1 písm. a/ TZ

Hodnota 1 úkonu v zmysle Vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. §12 ods. 3 písm. a)

Za rok 2013 65,08 €
 I x právny úkon á 65,08,-€ 65,08, €
 Za rok 2014 67,- €
 II x právny úkon á 67,-€ 737,- €
 Za rok 2015 3x právny úkon á 69,91 €
 3x právny úkon á 69,91 € 209,73 €
 1 x právny úkon á 17,47,€ 17,47 €

Za rok 2016 71,50 €
 5x právny úkon á 71,50 € 357,50 €

Za rok 2017 73,66 €
 1 x právny úkon á 18,41 18,41 €
 5x právny úkon á 73,66,-€ 368,30 €
 Za rok 2019 81,67 €
 5x právny úkon á 81,67 € 408,35 €

Rež. paušál za rok 2013 7,81 €
 1 x rež. paušál á 7,81 € 7,81 €
 Rež. paušál za rok 2014 8,04 €
 11 lx rež. paušál á 8,04 € 88,44 €
 Rež. paušál za rok 2015 8,39 €
 4x rež. paušál á 8,39 € 33,56 €
 Rež. paušál za rok 2016 8,58 €
 4x rež. paušál á 8,58 € 34,32 €
 Rež. paušál za rok 2017 8,84 €
 5x rež. paušál á 8,84 € 44,20 €
 Rež. paušál za rok 2019 9,80 €
 4x rež. paušál á 9,80 € 39,20 €

SPOLU 2.429,37 €

Vyčíslenie nákladov na PHM, za stratu času a použitie motorového vozidla v konaní:

- Za PHM s DPH na trase PP- Smokovec a späť dňa 27.1.2013, dňa 18.11.2014, dňa 1.12.2014, dňa 5.12.2014, dňa 15.12.2014, dňa 30.3.2015, 6 x 26 km x 6,8 lit/100= 10,60 x 1,37914,62 €
- Za použitie vozidla na trase PP - - Smokovec a späť dňa 27.1.2013, dňa 18.11.2014, dňa dňa 5.12.2014, dňa 15.12.2014, dňa 30.3.2015, 1 km = 0,183 x 156 km 28,55 €
- Za stratu času na ceste PP - Smokovec dňa 27.1.2013, za 2 polhodín á € 13,01 26,02 €
- Za stratu času na ceste PP - Smokovec dňa 18.11.2014, dňa 1.12.2014, dňa 5.12.2014, dňa 15.12.2014, za 8 polhodín á € 13,40 107,20 €
- Za stratu času na ceste PP - Smokovec dňa 30.3.2015, za 2 polhodín á € 13,98...27,96 €

SPOLU 204,35 €

SPOLU K ÚHRADE..... 2.633,72 €

Podľa čl. 46 ods. 3 Ústavy

(3) Každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 3 ods. 1 písm. a , ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z.z.

(1) Štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

a) nezákonným rozhodnutím,

(2) Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 4 ods.1 písm. f uvedeného zákona

(1) Vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu

f) Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu 4) v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní,

Podľa § 5 ods. 1 uvedeného zákona

(1) Právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 6 uvedeného zákona

(1) Ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa § 17 uvedeného zákona

(1) Uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. 1a)

(2) V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

(3) Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,

b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,

c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,

d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

(4) Výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu 8a)

(5) zrušený od 1.1.2013.

Podľa § 18 citovaného zákona

(1) Náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení

alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.

(2) Náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom došlo k nesprávnemu úradnému postupu, ak tieto trovy konania priamo súviseli s nesprávnym úradným postupom.

(3) Súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta. 9) Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

Podľa § 193 CSP

Súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihniteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti.

Podľa § 3 O.z.

(1) Výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávnych vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

15.S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia mal súd preukázané, že žaloba je dôvodná. Medzi stranami nie je sporným, že proti žalobcovi bolo pod sp. zn. 5T 70/2015 Okresným súdom Poprad trestné konania pre prečin výtržníctva a ublíženia na zdraví, ktoré skončilo oslobodzujúcim rozsudkom, ktorý nadobudol právoplatnosť. Žalobca požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z, ktorá mu mala byť spôsobená pri výkone verejnej moci v trestnom konaní. Žalovaný jeho nárok neuznal a neuspokojil v zákonnej lehote, čo právnenému zástupcovi žalobcu oznámil listom zo dňa 20.4. 2020, preto sa žalobca so svojim nárokom obrátil na súd.

16.Spornou skutočnosťou je dôvodnosť uplatneného nároku čo do základu. Uplatnený nárok do svojej výšky predstavujúci náhradu účelne vynaložených trov trestného konania tak, ako ho žalobca vyčíslil, žalovaný nespochybnil. Žalovaný nárok žalobcu neuznal s tvrdením, že obvinenie mu bolo vznesené zákonne, aj keď sa neskôr pravdepodobnosť o spáchaní skutku nepotvrdila. Rozhodnutie o obvinení nemožno považovať automaticky za nezákonné, pričom je potrebné vychádzať z rozhodnutia ÚS SR II 163/2013. Aj samotný súd žalobcu uznal celkom trikrát vinným zo spáchania prečinu a k jeho oslobodeniu došlo až na základe zmenených výpovedí svedkov a samotného poškodeného.

17.V danom prípade orgánom príslušným konať v mene štátu na strane žalovaného je Generálna prokuratúra SR v zmysle § 4 ods.2 písm. f) zák. č. 514/2003 Z.z. v platnom znení, pretože titul, na základe ktorého si žalobca uplatnil náhradu škody, žalobca označil uznesenie povereného príslušníka polície OO PZ o vznesení obvinenia. Prokurátor následne odobril správnosť a zákonnosť postupu policajného orgánu zamietnutím sťažnosti žalobcu ako obvineného proti uzneseniu a následne podal obžalobu na žalobcu na príslušný súd. V otázke oprávnenosti konkrétneho štátneho orgánu konať v mene štátu existuje pomerne rozsiahla ustálená judikatúra súdov, napr. nález ÚS SR sp. zn. II ÚS 25/2011, NS SR sp. zn. 4Cdo 183/2009, 3Cdo 194/2010 a.i./

18.Súd následne skúmal, či v danom prípade došlo ku splneniu zákonných predpokladov zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú žalobcovi nezákonným rozhodnutím v zmysle zák. 514/2003 Z.z.

19.Zodpovednosť štátu za škodu podľa zákona č. 514/2003 Z.z. je koncipovaná ako objektívna, t.j. bez ohľadu na akékoľvek zavinenie, ktorej sa štát nemôže zbaviť. Rozhodujúcim kritériom zákonnosti konania vedeného orgánom verejnej moci je výsledok konania / vid' rozsudok NS SR sp. zn. 3Cdo 194/2010, Cdo 183/2009 /. Rozhodujúcou skutočnosťou opodstatnenosti zákonnosti začatia trestného stíhania je nielen to, že v čase vydania uznesenia o vznesení obvinenia existuje pravdepodobnosť o spáchaní určitého skutku konkrétnou osobou, ktorá sa neskôr z rôznych dôvodov nepotvrdila, ale

neskorší výsledok tohto trestného stíhania. Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze sp. zn. I. ÚS 540/2016 zo dňa 13.12.2016 konštatoval, že nárok na náhradu škody spôsobenej začatím a vedením trestného stíhania, ktoré neskončilo právoplatným odsúdením, je špecifickým prípadom zodpovednosti štátu podľa zákona č. 514/2003 Z. z. účinného od 1. júla 2004 a rovnako aj podľa predtým platného zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom účinného do 30. júna 2004. Súdna judikatúra dôvodí, že zmyslu právnej úpravy zodpovednosti štátu za škodu zodpovedá, aby každá majetková ujma spôsobená nesprávnym či nezákonným zásahom štátu proti občanovi (fyzickej osobe) bola odčinená, a dospela k záveru, že ak došlo k zastaveniu trestného stíhania, treba s prihliadnutím na konkrétne okolnosti a dôvody vychádzať z toho, že občan čin nespáchal a že trestné stíhanie proti nemu nemalo byť začaté. Tieto závery prijaté súdnou judikatúrou v čase platnosti zákona č. 58/1969 Zb. sú napriek zmene právnej úpravy stále použiteľné (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 M Cdo 15/2009) a svojou rozhodovacou činnosťou ho v prevažnej miere potvrdzuje aj ústavný súd (napríklad III. ÚS 117/06, I. ÚS 320/2016, I. ÚS 395/2016 a iné). Ak trestné stíhanie konkrétnej osoby nevedlo k jej právoplatnému odsúdeniu bez ohľadu na dôvod, pre ktorý sa tak stalo, uznesenie, ktorým bolo obvinenému vznesené obvinenie, je potrebné považovať za takýchto okolností vždy za nezákonné a zasahujúce do základných práv jednotlivca.

20. Zákon č. 514/2003 Z. z. výslovne neupravuje nárok na náhradu škody v prípade oslobodenia spod obžaloby resp. v prípade zastavenia trestného konania, avšak existuje konštantná judikatúra, ktorá dospela k záveru, že ide o špecifický prípad zodpovednosti za škodu spôsobenú začatím a vedením trestného stíhania, pri ktorom treba vychádzať z analogického výkladu úpravy najbližšej a to z úpravy zodpovednosti za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím podľa ust. § 5,6 zákona č. 514/2003 Z.z. Ten, proti komu bolo trestné stíhanie vedené a bolo zastavené, alebo obžalovaný bol oslobodený spod obžaloby, má zásadne právo na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia ako nezákonným rozhodnutím. Podstata nároku na náhradu škody sa v danom prípade neviaže na nesprávnosť postupu orgánov činných v trestnom konaní pri začatí trestného stíhania, ale na samotný výsledok trestného stíhania. Tu súd poukazuje na rozhodnutia NS SR 3Cdo 194/2010 a 4MCdo 15/2009.

21. Rozhodujúcim meradlom opodstatnenosti zákonnosti začatia vedenia trestného stíhania je nielen to, že v čase jeho vydania existujúca pravdepodobnosť o spáchaní určitého skutku konkrétnou osobou sa neskôr z rôznych dôvodov nepotvrdí, ale hlavne neskorší výsledok tohto trestného stíhania, /viď rozhodnutie NS SR 4Cdo 183/2009, 4MCdo 15/2019 a podobne/. Tieto právne závery nie sú v rozpore s nálezom ÚS SR II ÚS 163/2013, ktorý právne závery všeobecných súdov, ktorých ústavnosť bola na základe sťažnosti preskúmaná, a ktoré priznali strane náhradu škody súvisiacej s nezákonným obvinením s odkazom na ustálenú judikatúru NS SR, nespochybnil. Zodpovednosť štátu je v zmysle zák. č. 514/2003 Z. z. objektívna, ktorej sa štát nemôže zbaviť. Ústavný súd v odôvodnení nálezu v časti týkajúcej sa zákonnosti, resp. nezákonnosti uznesenia o vznesení obvinenia a jeho možných dôsledkov pre uplatnenie nároku na náhradu škody proti štátu vzhľadom na výsledok trestného konania akcentoval hlavne to, že legálnym prostriedkom obvineného z trestného činu, ako rozptýliť zákonnosť dôvodov, na ktorých je obvinenie postavené, je podanie sťažnosti proti nemu. Žalobca využil, právo podania sťažnosti proti uzneseniu o vznesení obvinenia, no neúspešne. Nadradený prokurátor ako orgán príslušný na rozhodnutie o sťažnosti nevyužil svoju kompetenciu, nezákonné rozhodnutie nezrušil, trestné stíhanie nezastavil, sám vec nepostúpil. Vo veci bola napokon podaná obžaloba.

22. Ústavnoprávny základ nároku jednotlivca na náhradu škody v prípade trestného stíhania, ktoré je skončené oslobodením spod obžaloby, je daný tak ustanovením článku 46 ods. 3 Ústavy SR, ale vo všeobecnej rovine tiež v článku 1 ods. 1 Ústavy SR. /viď rozsudok KS BB 16Co/1008/2015/.

23. Z hľadiska zodpovednosti štátu za škodu má ten, kto bol oslobodený spod obžaloby, právo na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia. Takéto právo by nemal iba vtedy, ak by si vznesenie obvinenia zaviniel sám, bol spod obžaloby oslobodený len preto, že nie je trestne zodpovedný, prípadne z dôvodu amnestie (NS SR sp. zn. 1Cdo 64/2008).

24. Z obsahu trestného spisu sp. J.. XT/XX/XXXX Z. G. U. A. O. je nepochybné, že voči žalobcovi bolo vedené trestné konanie. Poverený príslušník PZ mu vzniesol obvinenie za prečin výtržníctva a ublíženia na zdraví. Prokurátor jeho sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia zamietol a následne na žalobcu podal obžalobu. V konaní pred súdom tento obžalovaný pre skutok uvedený v obžalobe

právne kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví a prečin výtržníctva, oslobodil, pretože skutok nie je trestným činom.

25.V konečnom dôsledku trestné konanie voči žalobcovi neskončilo právoplatným odsúdením ani uložením inej sankcie za skutok, z ktorého bol obvinený, v priestupkovom, správnom resp. disciplinárnom konaní. Je preto možné na daný prípad aplikovať konštantnú judikatúru súdov, že oslobodenie spod obžaloby má rovnaké dôsledky ako zrušenie uznesenia o vznesení obvinenia pre nezákonnosť.

26.Súd dospel k záveru, že žalobca si trestné stíhanie sám nezavinil. V trestnom konaní obranu založil na konštantnom tvrdení, že skutok nespáchal. Po doplnení dokazovania súdom prvej inštancie na základe pokynu odvolacieho súdu, aj keď bol predtým opakovane uznaný vinným, nakoniec bol spod obžaloby oslobodený. Príčinnú súvislosť medzi zahájením či vedením trestného stíhania a zavinením obvineného je potrebné hľadať nie v jeho konaní, ktorým mal podľa orgánov činných v trestnom konaní naplniť skutkovú podstatu trestného činu, pre ktorý bol stíhaný, ale v inom jeho chovaní pred zahájením trestného stíhania resp. v jeho priebehu, predovšetkým v jeho postoji voči orgánom činným v trestnom konaní, teda v tom, či svojim jednaním alebo úkonmi procesného charakteru zapríčinil, že trestné stíhanie muselo byť zahájené. Nejde teda o to, či obvinený sa dopustil hoci zavinenie skutku, pre ktorý bol stíhaný a ktorým vyvolal podozrenie, že bol spáchaný trestný čin, ale o to, či svojim iným alebo ďalším jednaním ovplyvnil postup orgánu činného v trestnom konaní pred zahájením trestného stíhania alebo v jeho priebehu tak, že bez tohto jednania by k zahájeniu, pokračovaniu trestného stíhania nedošlo.(napríklad uvádzaním nepravdivých skutočností odôvodňujúcich postup pre začatie trestného stíhania, či predstieraním, že voči nemu sú dôvody k trestnému stíhaniu, hoci objektívne neexistovali). Podmienka, že poškodený si sám zavinil obvinenie nie je naplnená už tým, že sa dopustil skutku, pre ktorý bolo trestné stíhanie proti nemu zahájené.

27. Žalobca má preto právo na náhradu škody, za ktorú objektívne zodpovedá štát. Nie je možné dôvodiť, že žalobcom uplatnený výkon práva je v rozpore s dobrými mravmi, ako to žalovaný akcentoval v písomnom podaní zo dňa 20.4. 2020. Z oslobodzujúceho rozsudku nevyplýva, aby sa žalobca mal dopustiť protispoločenského konania, za ktoré by mal niesť akýkoľvek následok, resp. sankciu, a ktoré by ho s prihliadnutím k ust. § 3 O.z. diskvalifikovalo v uplatnení nároku voči štátu.

28.Čo sa týka výšky náhrady škody z titulu trov U. Z. Z. XT/XX/XXXX Z. sume 2.633,72,- eur, tieto žalobca preukázateľne uhradil svojmu obhajcovi, ktorého splnomocnil na zastupovanie v trestnom konaní dňa 21.11.2013. Súdu všetky úkony právnej služby a opodstatnenosť nároku na náhradu hotových výdavkov v zmysle vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb špecifikoval. Napokon výška náhrady škody v tejto časti ani nebola žalovaným spochybnená. Preto súd žalobcovi nárok na náhradu škody v zmysle § 18 zákona č. 514/2003 Z.z. priznal v celom rozsahu.

29.O úroku z omeškania súd rozhodol podľa ust. § 517 O.z. a § 3 NV č. 87/1995 Z.z. v platnom znení. Výška uplatneného úroku 5,00 % ročne zodpovedá zákonnej výške úroku v čase, kedy sa žalovaný dostal do omeškania. Úrok z omeškania súd žalobcovi priznal odo dňa nasledujúceho po vyhotovení oznámenia zo dňa 19.2. 2020.

30.V prevyšujúcej časti uplatneného príslušenstva už od času podania návrhu na predbežné prerokovanie nároku súd žalobu zamietol.

31.V späťvzatej časti žaloby súd konanie s poukazom na ust. § 144 a nasl. CSP zastavil.

32.O trovách konania súd rozhodol s poukazom na ust. § 255 ods.2, 256 a § 262 CSP. Vychádzajúc z uplatneného a priznaného nároku zohľadniac čiastočné späťvzatie žaloby čo do uplatneného úroku z omeškania, ktoré z procesného hľadiska zavinil žalobca, žalobca bol úspešný v časti žaloby v rozsahu 96,36 % (ku dňu rozhodnutia súdu vychádzajúc z podanej žaloby si žalobca uplatnil cca celkom sumu 2.913,- eur, súdom mu bola priznaná spolu s úrokom z omeškania suma cca 1.807,- eur), neúspešný v rozsahu 3,64 %. Prislúcha mu preto náhrada trov vo výške rozdielu úspechu a neúspechu, čo predstavuje 92,70 %. O výške trov rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od doručenia rozsudku na tunajšom súde vo dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

sa týkajú procesných podmienok,

sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.